

מופתע העם כולו, נוטה להיסטריה שלא היתה אפשרית כמעט בכל מדינה אחרת. במצב-רוח זה עלולים האמריקאים לבצע מיבצעים חסרי-תקדים (כמו תכנית-הייצור האגדית במל"חמה האחרונה), אך גם להיגרר אחרי פסיכוזות הקרובות למחלות-רוח (ציוד המכשפות הנוכחי, בנוסח ג'ו מאקיארטי).

★ עם חסר שלוה

בשעה שהגרו המיליונים מאירופה, נוצרה בחירה טבעית: הלכו מעבר לים כל הבלתי-מרוצים, כל אשר היה להם כספית בגוף ובנשמה. נשי ארו בבית היסודות השקטים יותר. עובדה זו השפיעה במידה ניכרת על אופי העם האמריקאי, הנראה ב"עניי זרים כילדתי מאד, חסרות בו לחלוטין התכונות הבריטיות של של"וה נפש, מנוחה רוחנית, קור רוח, צלילות-דעת מפוכחת. במקום כל אלה מצטיינים האמריקאים באי-שבי"עת רצון מתמדת, באומץ-לב הגובל עם קלות-דעת, ביזמה ובמרץ כמעט חסרי תקדים, מלווים בספקות, חוסרי עקביות, דכאון נפשי וחוסר-נימוס כמעט מוחלט. יתכן שתכונות דומות בקרב אוֹרְחֵי יִשְׂרָאֵל נובעות מדמיון הרקע.

בחיי יום יום מתבטא הדבר ב"תאוות שוויון הפרצת כל גבולות מעמדיים בהתנהגות האדם הפשוט. שוטר יכול לנווף בגסות במיליונר, נהג טקסי יסבך באופן טבעי את הנוסע שלו, גם אם הוא דיפלומט, בשיחה פוליטית. הדמיון למקובל ב"ישראל בולט שוב לעין.

אולם בניגוד לאורח הישראלי יש בעיני האמריקאי תוכן אמיתי למושג "יזמה תפשית". האמריקאי מעדיף את החופש על הבטחון הסוציאלי, משאת נפשם של בני עמים "מודקנים" כמו האנגלים (והיהודים). הוא רוצה ביזמה תפשית מפני

לוח המפלגות. יש בלבם בוז מסוים לאנשים שכל כוחם בכסף. הם מבטיחים רציפות של מדיניות, יהיה המצב המפי לגתי אשר יהיה. יש ביניהם משפחות הקרובות מזרזי דורות להודו, או למאלאייה, או לאפריקה המרכזית. שום מצב חרום,

תכונה משותפת בין ישראל ובין ארצות הברית היא: אוכלוסיות שתיהן נוצרו כתוצאה מהגירה. כמו בישראל, כמחצית אוכלוסי ארצות-הברית הם עולים חדשים, אם כי לא באו משך שנתיים שלוש, כמו בישראל.

אולם כאן נפסק הדמיון, מתחיל ההבדל. אוֹרְחֵי יִשְׂרָאֵל מרגישים עצמם בני גזע אחד. העולה החדש ממר רוקן שייך לגזע זה ממש כמו בן עין-חרוד. אולם המהגרים לאמריקה הם בני כל העמים, ואין בהם כל משותף: איטלקים ופולנים, אנגלים סכסים ושודים. כל אחד מן הגזעים מתפור לכל רוחב המדינה. האמריקאי עצמו מתגאה בעובדה זו. הוא רואה בארצו את כוח ההיתוך של הגזעים: עם חדש המסוגל לקלוט ולבולל בתוך כו בני כל העמים (להוציא, אולי, אנשים בעלי צבע-אור שונה).

מעובדת יסוד זו נובעות כמה מס' קנות. אין לאמריקאי סבלנות למריר בות של עמים קטנים. אין הוא מבין מדוע חייב הצרפתי לריב עם הגר' מני, או הישראלי עם הערבי. העויב"דה שהמרחב האירופי או המרחב השמי לא התמוזגו עדיין למדינה גדו"לה אחת נראית לו סימן לחוסר בגרות ילדותי.

מסקנה שניה היא שכל מפלגה פו"ליטית נאלצת להבטיח הבטחות לכל עדה של מהגרים. בעוד שמועמד פו"ליטי בישראל ישים מטבעו את הדגש על שאיפותיו הישראליות הטהורות, נותן המועמד האמריקאי הבטחות ודברי עידוד לפולנים ולאטלקים, ל"מקסיקאים וליהודים. מכאן ההבטחה הפתאומית של אייזנהאור "לשחרר" את פולין, והבטחת שני המועמדים לתמוך במדינת ישראל. לו היתה בארצות-הברית עדה ניכרת של מהגרים ערביים, היתה ניתנת להם הבטחה הפוכה.

אייק

"...אופן בחירתו של איש לתפקיד כה היסטורי נראה כמעט קומי..."

עדי

ושום מלחמה, לא תוציא אותם בנקל מן הכלים, כי זכורים להם מאורעות דומים בעבר. קור הרוח המפורסם של ה"בריטים נובע פשוט ממסורת מוצקה זו. באמריקה כל זה אינו קיים. פקדי הממשלה וקציני הצבא

מסקנה שניה היא שכל מפלגה פו"ליטית נאלצת להבטיח הבטחות לכל עדה של מהגרים. בעוד שמועמד פו"ליטי בישראל ישים מטבעו את הדגש על שאיפותיו הישראליות הטהורות, נותן המועמד האמריקאי הבטחות ודברי עידוד לפולנים ולאטלקים, ל"מקסיקאים וליהודים. מכאן ההבטחה הפתאומית של אייזנהאור "לשחרר" את פולין, והבטחת שני המועמדים לתמוך במדינת ישראל. לו היתה בארצות-הברית עדה ניכרת של מהגרים ערביים, היתה ניתנת להם הבטחה הפוכה.

אלוף רכיבה במרכז ניו יורק
"...בעיני זרים, אופי ילדותי מאד..."

חתונה בחברה הגבוהה

"...החברה הגבוהה מורכבת אך ורק מן העשירים..."

מהגר יהודי בראשית המאה

"...כור ההיתוך של גזעים..."

שהוא מאמין שבתחרות תפשית יצליח יותר, יעלה בסולם העושר והחברה. מבחינה זו אין הבדל בין התעשיין והפועל. תנועת הפועלים האמריקאית היא בלתי-סוציאליסטית כמעט לחלוטין. היא בנויה על ההנחה שארגון הפועלים, שמשכורת ראשו גבוה בהרבה ממשכורת נשיא ארצות הברית, יכול להשיג לפועלים תנאים יותר טובים במלחמה מקצועית בלתי-מרוסנת. מכאן שבתות הענק שהן תופעה תדירה באמריקה. מלואים לעתים קרובות במעשי אלימות והתנגשויות בין שוטרים ושובתים.

★ תאוות העבודה

ההבדל הגדול בין האמריקאי לבין הישראלי (או הבריטי) הוא ביחס האדם לעבודה.

אינם שייכים כלל לחברה הגבוהה. נשואיהם וגרושיהם אינם זוכים לתשומת לב בעתונות. דעותיהם אינן קובעות כמעט במאומה. החברה הגבוהה בארצות הברית מורכבת אך ורק מן העשירים. בניהם לא יחלמו אפילו להתמסר לשרות המדינה, לעסוק בפוליטיקה או, חלילה, לשרת כקצינים בצבא הקבע. הבנים נכנסים לעסק של אבא, או לעסק של ידיד, הופכים אולי "עורכי-דין מסחריים", כלומר אנשים העוסקים בענייני מסחר בלבד.

מכאן שאין באמריקה שיכבה העוסקת במדיניות כדבר של מסורת. אין בכלל רציפות פוליטית. הממשלה כפופה למצביירות, עלולה לעשות היום את ההיפך ממה שעשתה לפני חמש שנים (ואמנם עושה כן). מכאן גם שבשעות משבר

מסקנה שלישית: אף לא אורח אמריקאי אחד אינו נותן אימון מלא בממשלתו. תמיד קיים בלבו החשש שעדה מסוימת תשתלט עליה, תשתמש בכוחה לקידום האינטרסים האנוכיים שלה.

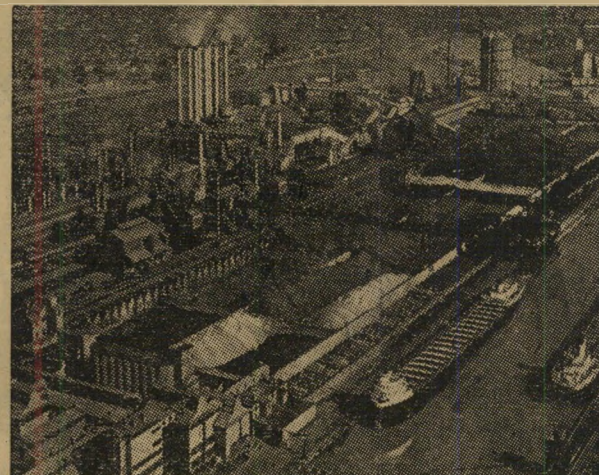
★ שלטון העשירים

בדרך כלל משוים את המשטר באמריקה לזה של ברי"טניה. אולם אין הדבר כך.

באנגליה שורר משטר אריסטוקרטי. החברה הגבוהה מורכבת ממשפחות האצולה או המעמד הבינוני הגבוה. משפחות אלה רגילות זה דורות ונהל את המדינה. בניהן לומדים בבתי-הספר האציליים, עוברים בדרך הטבע לפקידות המדינה. או לשרות המושבות, לדיפלומטיה, לצבא או להנה"ד

פועלים לבנים ושחורים מפגינים בצוותא
"...משפטי הלינין' כמעט נעלמו..."

מפעלי-ענק של חברת פורד
"...התאוה להישגי ייצור כמעט דמיוניים..."

התנגשות בין שובתים ושוטרים
"...מלוות לעתים קרובות במעשי אלימות..."